

disse Ord var sagte midt under Krigen, saa er dette ikke rigtigt, thi Ændringsforslaget kom henimod Krigens Slutning, altsaa paa et Tidspunkt, hvor Dyrtiden havde kulmineret under Krigen — senere er den ved den Fredsstigning, som har fundet Sted, yderligere forøget lidt. Naar det ærede Medlem derfor videre siger, at 25 pCt. over 1914's Priser er et Tal, som ikke længere duer, saa tør jeg sige, at det heller ikke ud fra den Betragtning, som det ærede Medlem nu anstiller, duede synderligt i 1918; thi en Tilbagegang til 1914's Priser + 25 pCt. tror jeg ikke, man den Gang tænkte sig.

Men naar det ærede Medlem nu lægger den Betragtning til Grund, saa forstaar jeg endnu mindre det Standpunkt, som det konservative Folkeparti indtager i denne Sag. Thi hvad er det, som jeg har foreslaaet? En Brødpris, som er 1914's Pris + 50 pCt., en Sukkerpris, som er 1914's Pris + 50 pCt., og en Flæskepris, der er 1914's Pris + 100 pCt.; og hvad er det saa for en af disse Foranstaltninger, som det konservative Folkeparti vender sig imod? Det er Flæskeforanstaltningen, som foreslaar Prisen fra 1914 + 100 pCt.! Man skulde dog tro, at det konservative Folkeparti med det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt som Ordfører særlig vilde anse denne Foranstaltning for en fornuftig Foranstaltning. Jeg maa mene, at det er velbegrundet, at man holder baade denne Flæskepris og Brødprisen, thi den Kornpris, som ligger til Grund for den foreslaaede Brødpris, er, som ærede Medlemmer ved, 15 Kr. Ved at sammenholde disse 15 Kr. med de meget høje Brændselspriser er man kommet til en Pris af 95 Øre for Brødet, og denne Pris vil altsaa, saafremt Brændselspriserne synker noget, kunne opretholdes ved en fremtidig Kornpris af 15—18 Kr., og jeg skulde dog ikke anse det for noget utænkeligt, at Kornpriserne kunde komme ned til 18 Kr., hvilket vilde være ca. 100 pCt. over, hvad de var før Krigen.

Med andre Ord: hele denne Betragtning, som det ærede Medlem her har fremført, skulde netop kunne være til Gunst for dette Forslag om Fastsættelse af Priserne; men i øvrigt er jeg rede til at diskutere disse Prisforholds Enkeltheder. Hvad jeg blot maa fastholde, er, at man ikke maa gaa til at forringe Tilstanden saadan, at de, der har bygget paa denne Tilstand, med Rette vil kunne erklære, at Forudsætningerne for den af dem opførte Bygning er brudte.

Det ærede Medlem spurgte, om man kunde være sikker paa en Nedsættelse af Sukkerpriserne saaledes som kalkuleret. Nej, det er kun en Kalkule; det eneste, som foreslaas, er en Sukkerpris af 1 Kr. 40 Øre for Industrien med Ret til at ændre den indenfor Perioden og derefter med fri Ret. for Rigsdagen til at tage Standpunkt til den efter Periodens Udløb.

Derimod vil jeg være i Stand til at besvare det ærede Medlems Spørgsmaal om Hvidtøllet i den Aand, hvori han havde fremsat det, idet just Hensynet til Hvidtøllet er en af Grundene til, at Bestemmelsen i § 5 om, at der kan foretages Ændringer i Planerne med Finansudvalgets Tilslutning, er indført; der skal netop kunne forhandles om at give Bryggerier, som brygger Hvidtøl, dette Sukker til en lavere Pris. Det vil blive foreslaaet, for at der ikke skal fremkaldes en Forhøjelse i Prisen paa Hvidtøl.

Det ærede Medlem mente, at min Metode var inkonsekvent; naar jeg paa den ene Side sagde: Paa dette Budget vil det falde noget mere end en Halvdel af Udgifterne ved Brørdordningen, idet Udgifter til Tørring, Opkøb af Korn til Tørring, Fragtomkostninger o. s. fr. vil komme i den første Halvdel af Høstaaret, var det inkonsekvent at sige, at kun Halvdelen bør regnes dette Aar til Last, og samtidig føre Udgifter, som faktisk afholdes i indeværende Aar, over paa næste Aar. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det, der foreslaas gennemført, er nøjagtigt den samme Ting, som finder Sted nu; thi paa indeværende Aars Budget findes der Dyrtidsudgifter fra tidligere Tid, og det vilde da være ganske urigtig, paa indeværende Aars Budget at have en 30—40 Mill. Kr. Dyrtidsudgifter fra de foregaaende Aar og samtidig opføre Udgifter, som faktisk endnu ikke er afholdte af Staten.

Der er vistnok endnu kun en enkelt Bemærkning af det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt, som jeg nødes til at gøre Indsigelse imod, nemlig en Bemærkning om, at jeg vilde sætte et Pariakastempel paa dem, som ikke havde faaet deres Indtægter op paa Højde med Prisniveauet, ved at sige, at man ikke skulde hjælpe dem paa den Maade, at man gav dem en særlig Understøttelse. Jeg har fremført den ganske simple Kendsgerning, at denne Klasse af Mennesker, de gamle Pensionister o. s. fr., selvfølgelig maa